

Sygn. akt I ACz 703/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
------------------------	---------------------------

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Banku Spółdzielczego w Ż.**

przeciwko **D. P., B. P., (...) w R.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego D. P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

z dnia 31 stycznia 2013 r., sygn. akt VI GNc 500/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

Sygn. akt I ACz 703/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego D. P. o zwolnienie go od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd wskazał, że pozwany nie przedstawił swojej sytuacji majątkowej w sposób rzetelny. Podał on jedynie, że zamieszkuje razem z rodzicami, utrzymuje się z wynagrodzenia w wysokości 187,50 zł brutto miesięcznie, nie posiada żadnego majątku ruchomego jak i nieruchomości. Natomiast nie wskazał, że jego ojciec prowadzi działalność gospodarczą, a on sam jest współnikiem spółki komandytowo-akcyjnej.

W tej sytuacji, przedłożone przez pozwanego oświadczenie Sąd Okręgowy uznał za niewiarygodne i niepełne, co skutkowało oddaleniem jego wniosku.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany wniósł o jego zmianę i zwolnienie go od kosztów sądowych w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Pozwany zarzucił brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i błędne uznanie złożonego oświadczenia jako nierzetelnego, a ponadto niewezwanie go do przedłożenia brakującej dokumentacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że czynności procesowe podejmowane przez pozwanego jak i pozostałych pozwanych po wniesieniu zarzutów od wydanego przeciwko nim nakazu zapłaty ewidentnie wskazują, że ich wspólnym celem jest przedłużanie postępowania sądowego, a nie rzeczywista potrzeba uzyskania zwolnienia od kosztów sądowych.

Pozwany jako strona postępowania sądowego, który w sposób umiętny korzysta z przysługujących mu praw, musi zdawać sobie sprawę, że ciążą na nim także określone obowiązki.

Do takich niewątpliwie obowiązków należy przedstawienie w sposób rzetelny, zgodny z rzeczywistym stanem faktycznym swojej sytuacji majątkowej w przypadku ubiegania się o zwolnienie od kosztów sądowych.

Skoro pozwany zdecydował się skorzystać z prawa dla ubogich dla których przewidziane jest zwolnienie od kosztów sądowych, to powinien sam, w sposób wszechstronny przedstawić swoją sytuację majątkową, od oceny której zależy uzyskanie zwolnienia w całości lub w części.

Analiza przedłożonego przez pozwanego oświadczenia dokonana przez Sąd I instancji nie nasuwa żadnych wątpliwości, czy zastrzeżeń.

Trudno przyjąć za wiarygodne twierdzenia pozwanego, że obecnie utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w wysokości 187,50 zł brutto miesięcznie zważywszy na obecnie panujące warunki ekonomiczne w kraju.

Takie lakoniczne i nierzetelne przedstawienie sytuacji majątkowej przez pozwanego nie uzasadnia zastosowania w stosunku do niego instytucji z art. 130¹ § 1 k.p.c. w postaci wezwania do uzupełnienia przedłożonego oświadczenia, wbrew odmiennym twierdzeniom pozwanego.

Pozwany będąc jednym z pozwanych w przedmiotowym procesie powinien był liczyć się z koniecznością obrony swoich praw na drodze sądowej i przygotować się do tego procesu pod względem finansowym zważywszy, że powód wzywał go do uregulowania zaległości przed wniesieniem pozwu.

Ponadto przerwianie na Skarb Państwa, a więc de facto na wszystkich obywateli ryzyka związanego z prowadzoną przez pozwanego działalnością gospodarczą – nie znajduje żadnego uzasadnienia.

Z tych względów zażalenie należało oddalić, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.